

Η αβάσταχτη μελαγχολία ενός ταξιδευτή

Του Βέτσιου Λ. Ελευθέριου

Μετά την καταιγίδα βγαίνει πάντοτε ο ήλιος. Εδώ, όμως, και κάποια χρόνια το κλίμα παραμένει βροχερό και μίζερο. Δεν έχω απλά ένα προαίσθημα. Όλα δείχνουν ότι η κακοκαιρία θα αργήσει να περάσει. Παρατηρώντας γύρω μου οι τραγωδίες αυξάνονται συνεχώς. Σε πολλές γωνιές αυτού του άμοιρου πλανήτη μερικά κεράκια θυμίζουν κάποιους ανθρώπους που πέθαναν κατά κανόνα άδικα. Το χτύπημα στο Μπεσλάν ήταν το τελευταίο αυτής της αλυσίδας. Σηκώνω το βλέμμα από τον εαυτό μου. Η μνήμη ξαναφέρει τη φρίκη από τον Καύκασο. Το τελευταίο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου δεν μου επιτρέπει να εμπεδώσω την ευφορία που αφήνει ένα καλοκαίρι όταν περνά. Με αδράχνει βία και μου κολλάει το πρόσωπο στο ματωμένο εκράν του κόσμου. Η βία είναι διαχρονική σκέφτομαι και δυστυχώς ο σύγχρονος άνθρωπος θέλει να θεμελιώσει τη νεωτερικότητά του πάνω σε γενοκτονίες, πολέμους και σφαγές. Αυτή η βία, η τηλεακτινοβολούμενη στο μουδιασμένο λιβινγκ-ρουμ μου, διαρκώς και ακραία, είναι αβάσταχτη.

Από όλο το ανθρωποσφαγείο των τελευταίων χρόνων κρατώ σκόρπιες εικόνες, θαμπά σήματα των πρακτορειών. Ανθρώπους να πέφτουν με απόγνωση στο κενό από τους ορόφους των Δίδυμων Πύργων της Νέας Υόρκης. Ένα παιδάκι με τις σάρκες να κρέμονται σαν υφάσματα στην Τζακάρτα της Ινδονησίας. Ένα μικρό Παλαιστίνιο που θρηνεί πάνω από το πτώμα του αδερφού του στην Τζαπαλίγια. Ένα βρέφος με μισοβγαλμένη αιματοβαμμένη πάνα από τους βομβαρδισμούς στο Ιράκ. Γυμνά αιμόφυρτα παιδικά κορμιά στο σχολείο του Μεσλάν. Πτώματα παντού. Μια επίγεια κόλαση. Κεφάλαιο στην ιστορία των ανθρώπων.

Ο κόσμος έχει γίνει πολύ ζοφερός και επικίνδυνος και ο φόβος αρχίζει αδιόρατα να καλύπτει και τους πιο ψύχραιμους. Ο άνθρωπος γίνεται συντηρητικός. Το ταξίδι γίνεται όνειρο. Ο κοσμοπολιτισμός δέχεται το μεγαλύτερο πλήγμα του. Δυστυχώς σήμερα που οι μετακινήσεις είναι ευκολότερες από ποτέ, οι κοινωνίες χάνουν τη μεγάλη ευκαιρία να έρθουν πιο κοντά και οι άνθρωποι να γνωριστούν κάτω από ισότιμες συνθήκες. Ελπίζω με αυτά τα λεπτά ζητήματα συνείδησης ο άνθρωπος να ασχοληθεί στο επόμενο διάλειμμα ειρήνης. •